

ABSTRAKT:

Názvosloví organických sloučenin je jedním ze základních stavebních kamenů výuky chemie. Poslední změnou prošlo v roce 1993. Z analýzy dostupných středoškolských učebnic chemie vyplynulo, že se názvosloví věnují velice stručně. K výuce používají instruktivní, na dedukci založený přístup výuky, který je v kontrastu se soudobými přístupy k výuce. To je opodstatněním pro tvorbu alternativního postupu a ověření jeho použitelnosti ve výuce. V této práci jsou představeny dva pracovní listy, které se věnují úvodu do názvosloví organických sloučenin. Vytvořená metodika byla dána k posouzení učitelům na gymnáziích. Podle jejich reakcí byl tento materiál žáky pozitivně přijat. Kladně jej hodnotili i sami učitelé. Poznámky získané pilotáží byly do materiálu zapracovány a může tak být vyzkoušen na větším, reprezentativním vzorku.